

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 28/02/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1173

“KHÔNG NÊN GIEO THÙ, KHÔNG NÊN KẾT OÁN”

Khi chúng ta khởi tâm động niệm, hành động tạo tác nếu chúng ta không cẩn trọng thì chúng ta sẽ gieo thù, kết oán với người. Chúng ta gieo thù, kết oán với người thì nhất định sẽ oan oan tương báo nhiều đời, nhiều kiếp. Nhà Phật nói: “**Phật Bồ Tát vô địch nhân**”. Phật Bồ Tát không có kẻ địch, không có người đối đầu. Chúng ta tâm ý qua loa, không cẩn trọng nên chúng ta đã gieo thù, kết oán với rất nhiều chúng sanh. Nếu chúng ta khởi được tâm thuần tịnh, thuần thiện chúng ta có thể xoay chuyển oan gia trái chủ. Nếu chúng ta không hóa giải được oán thù với oan gia trái chủ thì họ sẽ đợi đến khi chúng ta không còn đạo tâm để họ phá.

Ngài Ngô Đạt quốc sư mười đời làm cao tăng, đến đời thứ mười, khi Ngài Ngô Đạt khởi một niệm “*danh vọng lợi dưỡng*” thì oan gia Triệu Thấu đã biến thành một ghẻ ăn thịt người trên đầu gối của Ngài. Hàng ngày chúng ta không cẩn trọng nhưng khi oan gia đối đầu đến thì chúng ta khiếp sợ. Phật Bồ Tát khuyên chúng ta phải mau: “**Yểm ly Ta Bà, hân cầu Cực Lạc**”. Thế giới Ta Bà là nơi chúng ta không nên ở lâu, chúng ta rất dễ gây thù, chuốc oán kết oan gia với người.

Hòa Thượng nhắc, chúng ta còn ở thế gian ngày nào thì ngày đó chúng ta tận hết bản phận, tận hết nghĩa vụ đừng đấm cháp. Thế giới Ta Bà không phải là chốn để dung thân, ở thế giới Ta Bà người thân quen nhất của chúng ta cũng có thể phản lại chúng ta. Người xưa nói: “*Con người ba tâm, hai ý*”. Tâm, ý của con người không ngừng chuyển đổi. Hiện tại, chúng ta nhìn thấy nhiều gia đình, con cái hại cả Cha Mẹ. Gần đây chúng ta đã chứng kiến vụ ba người con gái vì tranh giành đất đai mà mang xăng đến đốt nhà của mẹ. Thầy Thái có kể câu chuyện, một người con đi du học ở Nhật về, khi vừa xuống sân bay anh ta liền đâm chết Mẹ. Anh ta oán hận vì anh ta cho rằng, khi anh ta còn học ở nước ngoài, người mẹ đã gửi cho anh ta rất ít tiền.

Chúng ta ở trong thế giới Ta Bà, những người chúng ta yêu thương, chăm sóc nhất là con cái vẫn có thể phản nghịch lại chúng ta. Hôm qua, trong buổi họp, có phụ huynh xin ý kiến là sau này các phụ huynh có thể được lên ngủ cùng con. Tôi nghe mà rất chua xót! Người nào đề nghị được lên ngủ với con ở trên cơ sở giáo dục thì họ có thể dẫn con về. Chúng ta đã học gần xong 1200 chuyên đề nhưng chúng ta vẫn cảm tình dụng sự. Chúng ta vẫn coi con của mình là cả bầu trời, không có sự kính trọng với Phật Bồ Tát, Thánh Hiền. Có người tôi đã dạy họ từng chút một để họ có tư cách đạo đức làm người, làm Thầy nhưng cuối cùng họ quay lại phản tôi. Người xưa nói: “**Yểm ly Ta Bà, hân cầu Cực Lạc**”. Nếu chúng ta làm ngược lại sự mong cầu của người thế gian thì chúng ta sẽ rất dễ gieo thù, kết oán với họ.

Hòa Thượng dạy: “**Trên Kinh Phật nói, chúng sanh hữu tình trong sáu cõi luân hồi xả thân, thọ thân do bốn loại duyên, đó là báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ**”. Mọi quan hệ giữa chúng ta và tất cả mọi người đều do bốn loại nhân duyên này. Hiện tại, vì sao Thầy Cô giáo có thể dạy được trẻ nhưng Cha Mẹ không dạy được con? Trong Đà Nẵng, có những người Cha Mẹ chăm sóc, hầu hạ con đến mức khi cậu bé 8 tuổi vẫn đang học lớp 1, cậu bé đã đánh cả Thầy Cô giáo. Các Thầy Cô giáo đã rất vất vả dạy dỗ để cậu bé trở nên ngoan ngoãn hơn. Cha Mẹ cậu bé đã giới thiệu thêm một vài người con có tính cách tương tự như cậu bé này vào học, nếu chúng ta không can thiệp thì Trung tâm giáo dục Thánh Hiền trở thành trung tâm dạy trẻ tự kỷ! Chúng ta giáo dục văn hóa, đạo đức Thánh Hiền chứ chúng ta không giáo dục những người con bất trị. Tất cả những mối nhân duyên chúng ta có đều không ngoài bốn nguyên nhân báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ. Hòa Thượng đã nhắc nhiều lần nhưng chúng ta vẫn không phản tỉnh. Ngày trước, tôi tự học 1200 đề tài, tôi không có ý định mở Zoom để học cùng mọi người. Sắp tới chúng ta học “**Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục**”, tôi có thể đóng Zoom để mọi người nghe lại, tôi hướng đến đối tượng nghe là chúng sanh tận hư không khắp pháp giới.

Hòa Thượng nói: “**Chúng phải hiểu rõ chân tướng sự thật này để đối nhân xử thế phù hợp**”. Người thế gian nói: “**Hữu duyên thiên lý năng tào ngộ, vô duyên đối diện bất tương phùng**”. Chúng ta có duyên nợ thì ở cách xa nhau một vòng trái đất cũng gặp nhau. Chúng ta không có duyên nợ, cho dù chúng ta ở gần nhau chúng ta cũng không gặp. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng đã thị hiện điều này cho các đệ tử, khi Ngài quán cơ thấy một người không có duyên với Phật, Ngài đến gặp họ thì họ liền quay mặt đi hướng khác. Họ quay sang hướng nào thì Ngài liền quay sang hướng đó. Cuối cùng họ nằm xuống kêu lớn: “**Tôi không muốn nhìn thấy khuôn mặt này vậy tại sao tôi phải nhìn!**”.

Người thế gian nói: “*Mối lương duyên này do ông trời khéo se!*”. Đây là cách nói hoa mỹ, nhưng không ít mối quan hệ giữa con người không phải là lương duyên mà là ác duyên, những mối quan hệ này cũng không phải do ông trời khéo se mà là do ân oán, tình thù nhiều kiếp. Chúng ta đã đến thế gian, chúng ta đã kết vợ chồng, có con cái, chúng ta phải hết sức cẩn trọng để chúng ta không gieo thù kết oán. Có những người kết oán với Cha Mẹ của chính mình, họ cho rằng Cha Mẹ sinh ra họ nhưng không nuôi dưỡng hoặc Cha Mẹ không giúp họ có công việc ổn định. Hòa Thượng nhắc: “***Chúng ta đã hình thành nên những mối nhân duyên thì chúng ta phải hết sức cẩn thận để không gieo thù, kết oán với họ***”. Nếu chúng ta gieo thù, kết oán với họ chúng ta sẽ hết sức phiền phức. Chúng ta không thể quyết được nợ, đời này chúng ta không trả thì đời sau chúng ta vẫn phải trả.

Nếu chúng ta biết được con cái đến với Cha Mẹ là do nhân duyên thì chúng ta phải giáo dục con từ thai giáo. Bà Triệu Lương Ngọc, mẹ của Thầy Chung Mao Sâm, hiện tại Thầy là Pháp sư Định Hoàng, đã thai giáo cho con rất tuyệt vời. Khi bà Triệu Lương Ngọc đang mang thai, bà đã về nhà Mẹ ở để bà có thể thai giáo con một cách tốt nhất. Trước khi xuất gia Thầy Chung Mao Sâm có học vị Tiến sĩ, Ngài đã đánh lễ Hòa Thượng trước khi nhập thất mười năm. Ngài chắc chắn biết rằng sau lần nhập thất này sẽ không còn gặp lại Thầy nên Ngài sẽ nỗ lực để có được thành tựu, chỉ có thành tựu mới có thể báo ân được Thầy. Chúng ta giáo dục từ thai giáo thì con cái đến báo oán cũng sẽ trở thành báo ân, nếu con đến báo ân thì ân sẽ ngày càng nặng. Khi các con sinh ra, chúng ta phải tiếp tục giáo dục các con theo đúng theo chuẩn mực đạo đức của Thánh Hiền. Mẹ Thầy Chung Mao Sâm cũng đã ra đi một cách an lành, nếu bà còn thì Thầy cũng không thể an tâm để nhập thất 10 năm.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta nhất định không nên gieo thù, kết oán với chúng sanh. Đời này, nếu chúng ta không gặp được giáo huấn Thánh Hiền, chúng ta không hiểu rõ đạo lý, không hiểu rõ chân tướng sự thật thì chắc chắn chúng ta sẽ kết oán thù với chúng sanh***”. Chúng ta đã được học, được nghe lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền nhưng chúng ta vẫn gieo thù kết oán với chúng sanh. Chúng ta chiếm tiện nghi, giành phần lợi ích của người đó là chúng ta gieo thù với người. Chúng ta nợ thì chúng ta phải trả. Chúng ta kết oán thì nhất định họ sẽ báo thù vậy thì oan oan tương báo không thể kết thúc. Phật Bồ Tát nhìn thấy chúng sanh oan oan tương báo nhiều đời nhiều kiếp, các Ngài thấy rất đáng sợ! Chúng ta là phạm phu nên chúng ta không thể nhìn thấy.

Hòa Thượng nói: “***Con người hiện tại đều rất sợ bị thiệt thòi, lỗ lã. Họ không biết rằng, thiệt thòi là phước, những thứ trong mạng chúng ta có mà chúng ta không hưởng, chúng ta***

nhường cho người khác thì những phước báu này càng được nhân lên nhiều lần. Thiệt thòi là phước. Lời nói này một chút cũng không sai! Chúng ta chịu thiệt thòi thì chúng ta sẽ tiêu được nghiệp đời trước". Chúng ta cho rằng chúng ta tài năng hơn họ nhưng chúng ta không giàu bằng họ là chúng ta đã sinh tâm đố kỵ. Người xưa khuyên chúng ta: "*Thấy khó dấn thân, thấy lợi tránh mặt*". Người ngày nay thấy có lợi thì họ có mặt, thấy khó thì họ tránh mặt. Họ không biết rằng, họ nhường phần lợi cho người thì họ sẽ không bao giờ thiệt thòi. Từ khi tôi khuyến khích mọi người trồng rau sạch tặng mọi người, tôi không bao giờ phải ăn rau bẩn. Tôi đi đến đâu cũng có rau sạch để ăn. Người xưa dạy: "*Đồ cũ không dùng cho đi vẫn hữu dụng. Nhịn một hai bữa tiệc tùng cho người nghèo đói*". Chúng ta dùng số tiền để tổ chức tiệc tùng để nhường cho người nghèo đói thì chúng ta có thể giúp được rất nhiều người. Chúng ta tổ chức đại lễ tri ân Cha Mẹ số tiền bỏ ra khoảng hai ba trăm triệu, số tiền này không quá nhiều mà chỉ bằng một chuyến đi du lịch của những người có điều kiện.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!